

Postanowienie z dnia 17 stycznia 2001 r.

II UZ 145/00

W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, poza sprawami o przyznanie i wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, dopuszczalność kasacji zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia (art. 392¹ KPC w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, Dz.U. Nr 48, poz. 554).

Przewodniczący SSN Krystyna Bednarczyk, Sędziowie SN: Maria Tyszel (sprawozdawca), Barbara Wagner.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2001 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku Elżbiety K. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi Ł. o rentę z tytułu niezdolności do pracy, na skutek zażalenia wnioskodawczyni na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 26 października 2000 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d d a l i ć zażalenie.

U z a s a d n i e

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi postanowieniem z dnia 26 października 2000 r. [...] odrzucił kasację Elżbiety K. od wyroku tegoż Sądu z dnia 22 sierpnia 2000 r., ponieważ kasacja w sprawie nie przysługuje, gdyż wartość przedmiotu zaskarżenia, ustalona stosownie do art. 22 KPC, wynosi rocznie 4.500 zł.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik wnioskodawczyni wniosła o jego uchylenie zarzucając, że zostało wydane z naruszeniem art. 392¹ KPC „określo-

nego ustawą z dnia 27 maja 2000 r. (Dz.U. Nr 48, poz. 554), dopuszczającego możliwość wniesienia kasacji w sprawach z ubezpieczeń społecznych niezależnie od wartości przedmiotu sporu.”

Rozpoznając zażalenie Sąd Najwyższy wziął pod uwagę, co następuje:

Zaskarżone postanowienie zostało wydane po dniu 1 lipca 2000 r., więc - stosownie do art. 5 ust. 2 w związku z art. 6 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego... (Dz.U. Nr 48, poz. 554) - zastosowanie w sprawie mają przepisy dotyczące kasacji w brzmieniu nadanym tą ustawą.

Całkowicie chybiony jest pogląd wyrażony w uzasadnieniu zażalenia, że: „Na mocy nowych przepisów w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych kasacja przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia.” Przepis art. 392¹ KPC, w swym pierwszym zdaniu, wyraża generalną zasadę niedopuszczalności kasacji w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych, natomiast w zdaniu drugim wprowadza wyjątek od tej zasady stanowiąc, że bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia kasacja przysługuje, w sprawach o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia. Konstrukcja tego przepisu wskazuje, że w pozostałych sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, zgodnie z intencją ustawodawcy, o dopuszczalności kasacji - podobnie jak w innych sprawach o prawa majątkowe - decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia, ustalona stosownie do art. 22 KPC. W rozpoznawanej sprawie, przedmiotem zaskarżenia nie jest prawo wnioskodawczyni do renty, bowiem prawo to już uzyskała, a więc stanowisko Sądu Apelacyjnego jest prawidłowe, a zażalenie pozbawione podstawy prawnej.

Sąd Najwyższy zwraca uwagę, że renta z tytułu niezdolności do pracy jest uzależniona od stanu zdrowia, który ulega zmianom i to do organu rentowego należy zgłosić wniosek o przedłużenie jej wypłaty.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 393¹⁸ § 1 w związku z art. 397 § 1 i 3 oraz 385 KPC, orzekł jak w sentencji postanowienia.

=====